

Dosarul nr. 3a-844/19
02-3a-10884-20052019

DECIZIE

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul:

Anatolie Minciuna

Judecători:

Victoria Sîrbu și Viorica Mihaila

Grefierul:

Mihaela Pîrvu

Examinând în ședința de judecată publică apelul declarat de reprezentantul Consiliului Concurenței,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SC „Dighiva” SRL împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea parțială a actului administrativ,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 25 martie 2019,

c o n s t a t ă :

La data de 28 ianuarie 2019, SC „Dighiva” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea parțială a actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că potrivit dispoziției nr. 15 din 16 septembrie 2016 modificată prin decizia nr. DA-42 din 14 septembrie 2017, Plenul Consiliului Concurenței a dispus din oficiu inițierea investigației cu privire la semnele încălcării prevederilor art. 5 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 de către întreprinderile participante la licitațiile organizate de către Instituția Publică „EMP Management Durabil POP”, în particular licitației nr. DCRMP/G-18/SH-20/A.1.15/2 din 22 mai 2013 și licitației nr. DCRMP/G-25/SH-25/A.1.15/2 din 24 iulie 2014.

Afirmă că, potrivit scrisorii Consiliului Concurenței nr. DA-06/208-731 din 30 martie 2018 a fost informată cu raportul de investigație asupra cazului nominalizat, în conformitate cu care s-a constatat încălcarea prevederilor art. 5 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 de către S.C. „Dighiva” S.R.L., S.C. „Astarn-Design” S.R.L. și „Adrimob-Lux” S.R.L. pentru încheierea unui acord orizontal, care a avut ca obiect trucarea ofertelor la licitația nr. DCRMP/G-18/SH-20/A.1.15/2 din 22 mai 2013 și licitația nr. DCRMP/G-25/SH-25/A.1.15/2 din 24 iulie 2014.

Menționează, că la data de 09 ianuarie 2019 a recepționat decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. CEP-70 din 29 decembrie 2017 potrivit căreia s-a aplicat față de ea amenda în mărime de 340757,90 lei, reprezentând 4% din cifra totală de afaceri realizată în anul 2017, cu aplicarea factorului 1,2.

Reclamanta indică, că nu este de acord cu dispoziția pct. 2 al deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-15/16-87 din 20 decembrie 2018, prin care s-a aplicat amenda în mărime de 340757,90 lei pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale, o consideră ilegală în fond și emisă contrar prevederilor legii, pasibilă de a fi anulată.

Precizează, că legea oferă posibilitatea autorității competente de a decide asupra individualizării sancțiunii amenzii, care urmează a fi aplicată față de entitatea vizată într-o investigație concretă, proporțional cu gravitatea faptei săvârșite. Nivelul de bază al amenzii aplicate pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale, invocată în speță, drept bază de calcul la determinarea cuantumului amenzii, variază între 2% până la 4% din cifra totală de afaceri, iar Plenul Consiliului Concurenței în calitate de autoritate competentă să constate și să aplice sancțiunile legale trebuie să individualizeze sancțiunea aplicată, ținând seama de gravitatea și durata faptei și de consecințele sale asupra concurenței.

Consideră, că Plenul Consiliului Concurenței a evitat să aplice întocmai reglementările prescrise de normele legale, deoarece din analiza conținutului normelor de drept rezultă, că legiuitorul nu a lăsat la discreția subiectivă a autorității competența de a dirija și decide în problema legată de aprecierea cuantumului amenzii ce urmează a fi aplicată, fiind instituită o marjă de evaluare a unui procent concret, în limitele proporțiilor ce variază între 2% până la 4% din cifra totală de afaceri a entității suspuse investigației.

Susține SC „Dighiva” SRL că Plenul Consiliului Concurenței a aplicat față de ea nivelul de bază al amenzii în proporție maximă de 4% din cifra totală de afaceri realizată de întreprindere în anul 2017, fără a motiva în vreun fel, în baza căror constatări și raționamente de a aplica amenda prin fixarea unei marje de calcul de 2%, 2,5%, 3% sau 3,5% din cifra acestuia de afaceri. Or, este evident că în cazul în care Plenul Consiliului Concurenței ar fi aplicat față de ea un al procentaj, din cele enumerate, cuantumul amenzii raportată la cifra de afaceri a întreprinderii, estimată pentru anul 2017 la suma de 7099123 lei, nu ar fi depășit valoarea de 298163,16 lei (3,5%xfact. 1,2); 255568, 42 lei (3,0%xfact. 1,2); 212973,69 lei (2,5%xfact. 1,2) și 170378,95 lei (2%xfact. 1,2).

Afirmă Plenul Consiliului Concurenței în decizia contestată, că careva circumstanțe agravante și atenuate nu au fost reținute în cazul dat, invocări pe care le consideră vădit denaturate stării reale de fapt, având în vedere că pe tot parcursul desfășurării investigatei pe marginea faptei de încălcare a normelor materiale ale legislației concurențiale, atât administratorul, cât și ceilalți angajați ai întreprinderii

reclamante au colaborat activ și au prezentat absolut toate informațiile privitor la ancheta inițiată, inclusiv a dovezilor de încetare a comiterii încălcării de la primele intervenții ale Consiliului Concurenței.

Menționează, că Plenul Consiliului Concurenței a ignorat solicitarea de aplicare în privința sa a politicii de clemență, prin modalitatea de reducere a cuantumului amenzii aplicate. Or, necătând la faptul că a solicitat în mod expres pârâtului examinarea oportunității acordării unei reduceri la amenda care se intenționa a fi aplicată, Plenul Consiliului Concurenței nici nu a socotit de cuviință cel puțin să menționeze acest fapt în cuprinsul deciziei primite pe acest caz, fapt ce denotă caracterul părtinitor și absolut subiectiv, al convingerii exprimate prin dispozitiv din partea persoanelor investite cu drepturi exclusive în sensul dat.

Precizează, că potrivit materialelor anexate la cererea de chemare în judecată este evident că acțiunile sale imediat după declanșarea de către Consiliul Concurenței a investigațiilor pe marginea încălcărilor ce fac obiectul acțiunii în cauză, a fost adoptată o tactică de cooperare cu persoanele delegate în acest scop de către Plenul Consiliului Concurenței, fiind prezentat întreg setul de documente și informații care au stat la baza achizițiilor desfășurate de către Instituția Publică „EMP Management Durabil POP” în numele Serviciului Hidrometeorologic de Stat și asigurat accesul liber al funcționarilor, la orice alte documente și purtători de informații aflate în gestiunea întreprinderii.

Menționează, că drept dovadă a veridicității afirmațiilor invocate le constituie însăși actele întocmite în cadrul controlului efectuat de către reprezentanții Consiliului Concurenței, care atestă următoarea situație obiectivă: procesul-verbal privind efectuarea inspecției la sediul S.C. „Dighiva” S.R.L. din 18 ianuarie 2018 în care este indicat, că pe parcursul derulării inspecției nu s-a constatat existența opoziției la efectuarea integrală a acesteia, fiind permis accesul în toate amplasamentele vizate de inspecție și fiind furnizate toate documentele solicitate de colaboratorii Consiliului Concurenței, explicația administratorului S.C. „Dighiva” SRL, Diaconu Ghenadie din 18 ianuarie 2018 care recunoaște că în perioada anilor 2013-2014 a avut relații de colaborare cu companiile S.C. „Astart-Design” S.R.L. și „Adrimob-Lux” S.R.L., procesul-verbal cu privire la interviuare a administratorului S.C. „DIGHIVA” S.R.L., Diaconu Ghenadie din 06 februarie 2018, procesul-verbal de interviuare a Elenei Diaconu din 09 octombrie 2018, manager designer a S.C. „DIGHIVA” S.R.L., scrisoarea S.C. „Dighiva” S.R.L. prin care informează Consiliul Concurenței privitor la veniturile și beneficiile obținute în urma licitațiilor publice organizate de către instituția „EMP Management Durabil POP”, scrisoarea S.C. „Dighiva” S.R.L. prin care informează Consiliul Concurenței privitor la cifra de afaceri realizată de întreprindere pe parcursul anului 2017, cererea S.C. „Dighiva” S.R.L prin care se solicită Consiliului Concurenței adoptarea unei hotărâri în vederea acordării clemenței.

S.C. „Dighiva” S.R.L. reiterează, că circumstanțele redată atestă cu certitudine că Plenul Consiliului Concurenței prin decizia Nr. DA-15/16-87 din 20 februarie 2018, a încălcat în mod flagrant prevederile legale.

Consideră, că au fost prezentate motive suficiente care demonstrează omisiunea Plenului Consiliului Concurenței de a examina solicitarea cu privire la aplicarea în privința sa a politicii de clemență prin reducerea sumei amenzii.

Solicită reclamanta S.C. „Dighiva” S.R.L. anularea dispoziției pct. 2 al Deciziei Plenului Consiliului Concurenței Nr. DA- 15/16-87 din 20 decembrie 2018, prin care s-a aplicat față de ea amenda în mărime de 340757,90 lei, reprezentând 4% din cifra totală de afaceri realizată în anul 2017, cu aplicarea factorului 1,2; dispunerea reducerii cuantumului amenzii aplicate față de ea pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale, în limitele coeficientului de 2% din cifra totală de afaceri realizată în anul 2017, cu aplicarea factorului 1,2, corespunzător reglementărilor stipulate la art. 72 alin. (1) și (2), alin. (3) lit. c) și alin. (5) lit. b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012; obligarea Consiliul Concurenței să reducă amenda aplicată față de ea pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale, în cuantum cuprins între 30% și 50%, față de nivelul care i-a fost aplicat în mod normal, în baza pct. 2 al Deciziei Plenului Consiliului Concurenței Nr. DA-15/16-87 din 20 decembrie 2018, corespunzător prevederilor stipulate în art. 78 alin. (2), art. 89 alin. (7) lit. a) din Legea concurenței; încasarea cheltuielilor de judecată suportate pe parcursul desfășurării prezentului proces de judecată de la Consiliul Concurenței.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani din 25 martie 2019, cererea de chemare în judecată depusă de SC „Dighiva” SRL a fost admisă parțial, fiind anulat parțial pct. 2 al deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-15/16-87 din 20 decembrie 2018 prin care s-a aplicat față SC „Dighiva” SRL amenda în mărime de 340757,90 lei, reprezentând 4% din cifra totală de afaceri realizată în anul 2017, cu aplicarea factorului 1,2, în partea mărimii amenzii stabilite și se stabilește amenda în mărime de 170378,95 lei, reprezentând 2% din cifra totală de afaceri realizată în anul 2017, cu aplicarea factorului 1,2. S-a respins ca neîntemeiată cererea SC „Dighiva” SRL cu privire la obligarea Consiliului Concurenței să reducă amenda aplicată pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale, în cuantum cuprins între 30% și 50% față de nivelul care i-a fost aplicată. S-a respins ca neîntemeiată cererea SC „Dighiva” SRL cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată suportate de la Consiliul Concurenței.

La data de 05 aprilie 2019, reprezentantul Consiliului Concurenței, Cristina Melin a declarat apel nemotivat, solicitând casarea parțială a hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani din 25 martie 2019 , cu emiterea în această parte unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea cererii de apel a menționat că consideră hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, din 25 martie 2019 în partea în care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată a „Dighiva” SRL ca fiind ilegală și neîntemeiată, pasibilă de a fi casată în temeiul art. 386 alin. (1) lit. b), c) și d) CPC, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei și de asemenea, normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Instanța de fond, în hotărârea din 25 martie 2019 a indicat că, „Consiliul Concurenței nu a justificat într-o manieră explicită, consistentă și plauzibilă quantumul amenzii aplicate, nu a oferit o apreciere multiaspectuală chestiunilor relevante ale speței ce vizează individualizarea sancțiunii”.

Afirmă că, în susținerea acestei concluzii, instanța de fond nu invocă careva norme legale concurențiale care ar fi fost încălcate și nu ține cont de practica Uniunii Europene în acest domeniu. Fără a lua în considerare gravitatea încălcării constatate de Plenul Consiliului Concurenței prevăzute pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale, doar menționează declarativ că „aplicarea amenzii în condițiile cauzei deduse judecării a fost una excesivă, nemotivată și neconvingătoare”.

Consideră că, astfel, instanța de fond, derogă de la obligația de a examina actul administrativ prin prisma temeiurilor de anulare, prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ, și examinează actul administrativ prin prisma suficienței sau insuficienței motivării acestui act. În acest context atrage atenția că, contrar art. 26 din Legea contenciosului administrativ, argumentele instanței de fond se rezumă doar la indicarea insuficienței motivării actului administrativ contestat.

În acest context menționează că, instanța de fond nu a constatat care normă a Legii concurenței a fost încălcată la aplicarea amenzii și nu a prezentat nici un argument că, amenda aplicată de Consiliul Concurenței a fost eronat determinată în actul administrativ contestat.

În susținerea concluziei că, amenda aplicată de Plenul Consiliului Concurenței a fost corect determinată în actul administrativ contestat, menționează următoarele.

Conform prevederilor prevăzute de art. 71 lit. a) din Legea concurenței, Plenul Consiliului Concurenței are dreptul să aplice, prin decizie, întreprinderilor amenzi în cazul în care, în mod intenționat sau din neglijență, aceste întreprinderi încalcă prevederile art. 5 și 11.

Conform prevederilor art. 72 alin. (1) al Legii concurenței, nivelul de bază al amenzii pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale se determină în funcție de gravitatea și durata faptei.

Ținând cont de faptul, că acordul anticoncurențial este unul orizontal de tip cartel dur, având ca obiect trucarea ofertelor, acesta se încadrează în categoria faptelor de gravitate mare, pentru care nivelul de bază al amenzii se stabilește conform art. 72 alin. (3) lit. c) din Legea concurenței, în cuantum de la 2% până la 4%.

Notează că licitația nr. DCRMP/G-18/SH-20/A.1.15/2 new a fost organizată și desfășurată la data de 22 mai 2013, iar licitația nr. DCRMP/G-25/SH-25/A.1.15/2 a fost organizată și desfășurată la data de 24 iulie 2014, iar acțiunile de participare cu oferte truate de către întreprinderile sus menționate au avut loc în perioada organizării și desfășurării licitației, în temeiul art. 72 alin. (5) lit. c) din Legea concurenței, faptele acestora au fost încadrate la încălcări de durată medie (de la un an la 5 ani) - factor 1,2. Totodată, la determinarea nivelului de bază al amenzii, Plenul Consiliului Concurenței a ținut cont și de faptul că întreprinderea a participat de două ori cu oferte truate la licitații în scopul atribuirii contractelor în mod ilegal.

Menționează că Consiliul Concurenței la individualizarea amenzilor beneficiază de o anumită marjă de discreție în aplicarea unui anumit cuantum al sancțiunilor, astfel încât acestea să ducă la producerea efectului disuasiv al sancțiunii și preventiv al unor astfel de încălcări ale Legii concurenței.

Consideră necesar a sublinia că individualizarea sancțiunilor se face în două etape. Astfel, în prima etapă este stabilit nivelul de bază al amenzii, în funcție de gravitatea și durata faptei săvârșite, iar în etapa a doua sunt aplicate eventualele circumstanțe atenuante sau agravante.

Susține că, la caz, Consiliul Concurenței corect și în temeiul legii a determinat nivelul de bază al amenzii de 4% din cifra totală de afaceri a întreprinderii din anul anterior sancționării și a constatat că nu au fost depistate careva circumstanțe atenuante sau agravante ce ar fi putut determina reducerea sau mărirea nivelului de bază al amenzii aplicate.

Relevă că, având în vedere prevederile art. 73 alin. (1) din Legea concurenței, în eventualitatea în care Consiliul Concurenței ar fi determinat existența unor circumstanțe agravante, nivelul de bază al amenzii ar fi putut fi majorat cu un procent cuprins între 10% și 25% din cuantumul nivelului de bază stabilit în conformitate cu art. 72 pentru fiecare circumstanță agravantă. Totodată, pentru fiecare circumstanță atenuantă constatată, ar fi putut reduce cu un procent cuprins între 5% și 10% cuantumul nivelului de bază stabilit. Astfel la stabilirea cuantumului de 4% din cifra totală de afaceri al amenzii, Plenul Consiliului

Concurenței n-a depășit pragul maxim de 5% din cifra totală de afaceri prevăzut de alin. (7) al art.73 al Legii concurenței.

Consideră că Hotărârea instanței de fond din 25 martie 2019 (dosar nr. 3-270/19) este nemotivată și neîntemeiată în partea motivării dispunerii anulării parțiale a pct. 2 din Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. 15/16-87 din 20 decembrie 2018 în partea ce ține de cuantumul amenzii aplicate.

Menționează că, conform art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Afirmă că, contrar celor enunțate, instanța de fond doar a afirmat declarativ că,„...deși nu a identificat circumstanțe atenuante, instanța a constatat existența acestora și anume recunoașterea de către reclamant a încălcărilor admise, poziției sincere față de pârât și transparență în acțiuni, acțiunile au survenit în anii 2013-2014 și nu au mai fost repetate ulterior” fără a face trimitere la probele concrete pe care își bazează constatările enunțate și își întemeiază hotărârea, or asemenea probe nu există la materialele dosarului și nici la materialele dosarului de investigație efectuate de Consiliul Concurenței.

Susține că, în speță, reclamantul-intimat nu și-a recunoscut vina expres privind încălcările admise pe parcursul investigării cauzei. Abia în cadrul instanței de judecată, în acțiunea înaintată acesta a invocat recunoașterea vinovăției fără a administra careva probe precum că această recunoaștere ar fi fost făcută după remiterea raportului de investigație, sau cel puțin până la adoptarea deciziei Plenului Consiliului Concurenței de constatare a încălcării legislației concurențiale de către „Dighiva” SRL și determinarea nivelului de bază al amenzii.

Indică că, referitor la circumstanța atenuantă constatată de instanța de fond, precum că „acțiunile au survenit în anii 2013-2014 și nu au mai fost repetate ulterior”, consideră că, la fel este neprobată și eronat luată în considerare.

Notează că, Legea concurenței prevede expres la art. 73 alin. (3) lit. a) că circumstanță atenuantă poate fi „furnizarea de către întreprindere a dovezilor de încetare a comiterii încălcării de la primele intervenții ale Consiliului Concurenței”.

Menționează că asemenea informații, în adresa Consiliului Concurenței, nu au fost furnizate și mai ales, la materialele dosarului nu există o asemenea probă ce ar confirma încetarea comiterii încălcării. Mai mult, instanța de fond a ignorat prevederile art. 73 alin. (3) lit. a) din Legea concurenței conform cărora „Circumstanța atenuantă în cauză nu se aplică acordurilor sau practicilor de natură secretă (în special cartelurilor dure)”.

Precizează că, în eventualitatea în care întreprinderea „Dighiva” SRL ar fi furnizat Consiliului Concurenței dovezi precum că acesta ar fi încetat comiterea încălcării, Plenul Consiliului Concurenței nu ar fi avut temei legal de a lua în

considerare o asemenea circumstanță atenuantă la constatarea încălcării art. 5 alin. (1) din Legea concurenței prin care sunt interzise acordurile anticoncurențiale, deoarece Legea concurenței expres prevede această interdicție. Respectiv, instanța a constatat această circumstanță atenuantă în lipsa unui probatoriu și mai ales, contrar prevederilor legale (art. 73 alin. (3) lit. a) din Legea concurenței).

Susține că, la fel, și circumstanța atenuantă constatată de instanța de fond cu privire la „poziția sinceră față de pârât și transparență în acțiuni” este una declarativă și neprobată.

Menționează că, având în vedere că probele privind existența unor circumstanțe atenuante care se invocă că nu au fost luate în considerare de Consiliul Concurenței la emiterea actului administrativ, sunt esențiale, instanța de fond trebuia să facă trimitere la acestea în motivarea hotărârii sale, or acestea sunt inexistente la dosar.

Notează că, deoarece circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente și concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar instanța de judecată în justificarea soluției sale a neglijat prevederile art. 118 alin. (3) CPC, în temeiul art. 386 alin. (1) lit. b) și c) CPC, solicită casarea hotărârii instanței în partea anulării parțiale a pct. 2 din Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-15/16 -87 din 20 decembrie 2018.

Afirmă că, dacă s-ar admite că instanța ar fi constatat circumstanțele atenuante pe care Consiliul Concurenței ar fi omis să le ia în considerare la emiterea actului administrativ în baza unor probe, atunci și soluția instanței de fond este eronată și neîntemeiată din următoarele considerente.

Specifică că, prin hotărârea din 25 martie 2019, instanța de judecată a dispus anularea parțială a pct. 2 din Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-15/16-87 din 20 decembrie 2018 în temeiul căreia s-a aplicat față de „Dighiva” SRL amendă în mărime de 340757,90 lei, reprezentând 4% din cifra totală de afaceri realizată în anul 2017, cu aplicarea factorului 1,2 în partea cuantumului amenzii și, s-a redus mărimea amenzii la suma de 170378,95 lei, reprezentând 2% din cifra totală de afaceri realizată în anul 2017, cu aplicarea factorului 1,2 (s-a redus nivelul de bază al amenzii cu 50%).

Indică că, în acord cu prevederile art. 73 alin. (1) din Legea concurenței, nivelul de bază al amenzii pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale poate fi majorat sau redus cu un procent cuprins între 5% și 10% din cuantumul nivelului de bază stabilit în conformitate cu art. 72 pentru fiecare circumstanță agravantă ori atenuantă constatată.

Precizează că, la caz, instanța de judecată a constatat și a reținut trei circumstanțe atenuante pe care pretinde că Consiliul Concurenței nu le-ar fi luat în considerare la adoptarea actului administrativ. Prin urmare, instanța de judecată

ipotetic, în temeiul art. 73 alin. (1) din Legea concurenței, ar fi fost în drept să reducă nivelul de bază al amenzii stabilit conform art. 72 din Legea concurenței cu maximum 30%, nicidecum în mod arbitrar cu 50% întrucât Legea concurenței prevede expres că nivelul de bază al amenzii poate fi redus cu un procent cuprins între 5% și 10% din cuantumul nivelului de bază stabilit pentru fiecare circumstanță atenuantă constatată.

Astfel, consideră că pe lângă toate erorile enunțate mai sus, instanța de judecată și-a depășit vădit limitele competenței prevăzute de lege și a încălcat normele materiale și procedurale prevăzute de Legea concurenței de determinare și identificare a sancțiunii pentru încălcarea legislației concurențiale.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În această ordine de idei, Colegiul civil conchide că potrivit materialelor cauzei, la data de 25 martie 2019, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a pronunțat dispozitivul hotărârii, astfel, instanța de apel conchide apelul declarat la data de 05 aprilie 2019, ca fiind depus în termenul legal.

În ședința instanței de apel, reprezentantul Consiliului Concurenței, Cristina Josan a susținut cererea de apel solicitând admiterea integrală a acesteia.

Reprezentantul intimatului SC „Dighiva” SRL, Diaconu Dorian în ședința instanței de apel a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Audiind părțile, studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră apelul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de fond din considerentele ce urmează.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

Prin prisma art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Din sensul normei de drept enunțate rezultă că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate doar a noilor reglementări procedurale. Prin urmare, Completul de contencios administrativ va judeca apelul în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a noilor reglementări procedurale.

La caz, se va accentua că, procedura administrativă a fost inițiată la 28.01.2019, fiind reglementată de Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, iar în cazul în care, procedura prealabilă, după intrarea în vigoare a Codului administrativ, se referă la o procedură administrativă inițiată până la 1 aprilie 2019, de asemenea se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

Conform prevederilor art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

Potrivit art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În conformitate cu prevederile art.231 alin.(2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În baza art.219 alin.(1) – (3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 240 alin.(1) Cod administrativ, examinînd cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: a) respinge apelul.

În speță, Colegiul consideră că hotărîrea contestată a fost adoptată în conformitate cu normele de drept material și procedural și este bazată pe aprecierea corectă și completă a tuturor probelor și circumstanțelor cauzei, motiv pentru care de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ este considerată legală și întemeiată.

În conformitate cu materialele cauzei, Colegiul constată cu certitudine că, la data de 28 ianuarie 2019, SC „Dighiva” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea parțială a actului administrativ.

Instanța de apel reține și faptul că prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 25 martie 2019, cererea de chemare în judecată depusă de SC

„Dighiva” SRL a fost admisă parțial, fiind anulat parțial pct. 2 al deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-15/16-87 din 20 decembrie 2018 prin care s-a aplicat față SC „Dighiva” SRL amenda în mărime de 340757,90 lei, reprezentând 4% din cifra totală de afaceri realizată în anul 2017, cu aplicarea factorului 1,2, în partea mărimii amenzii stabilite și se stabilește amenda în mărime de 170378,95 lei, reprezentând 2% din cifra totală de afaceri realizată în anul 2017, cu aplicarea factorului 1,2. S-a respins ca neîntemeiată cererea SC „Dighiva” SRL cu privire la obligarea Consiliului Concurenței să reducă amenda aplicată pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale, în cuantumul cuprins între 30% și 50% față de nivelul care i-a fost aplicată. S-a respins ca neîntemeiată cererea SC „Dighiva” SRL cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată suportate de la Consiliul Concurenței.

Prin prisma art.236 Cod Administrativ, instanța de apel consideră drept admisibilă cererea de apel declarată de către reprezentantul Consiliului Concurenței, Cristina Melin, împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani din 25 martie 2019, emisă în cauza civilă sus menționată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău susține soluția instanței de fond ca fiind legală și întemeiată, din următoarele considerente.

În acest context, instanța de apel reține că în conformitate cu dispoziția nr. 15 din 16 septembrie 2016 modificată prin decizia nr. DA-42 din 14 septembrie 2017, Plenul Consiliului Concurenței a dispus din oficiu inițierea investigației cu privire la semnele încălcării prevederilor art. 5 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 de către întreprinderile participante la licitațiile organizate de către Instituția Publică „EMP Management Durabil POP”, în particular licitației nr. DCRMP/G-18/SH-20/A.1.15/2 din 22 mai 2013 și licitației nr. DCRMP/G-25/SH-25/A.1.15/2 din 24 iulie 2014. (f.d 64-65)

Potrivit scrisorii Consiliului Concurenței nr. DA-06/208-731 din 30 martie 2018 SRL „Dighiva” a fost informată cu raportul de investigație asupra cazului nominalizat, în conformitate cu care s-a constatat încălcarea prevederilor art. 5 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 de către S.C. „Dighiva” S.R.L., S.C. „Astarn-Design” S.R.L. și „Adrimob-Lux” S.R.L. pentru încheierea unui acord orizontal, care a avut ca obiect trucarea ofertelor la licitația nr. DCRMP/G-18/SH-20/A.1.15/2 din 22 mai 2013 și licitația nr. DCRMP/G-25/SH-25/A.1.15/2 din 24 iulie 2014.

Conform pct. 2 al deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-15/16-87 din 20 decembrie 2018, s-a aplicat amenda în mărime de 340757,90 lei pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale (f.d 7-17).

În conformitate cu prevederile art. 32 din Legea concurenței nr.183 din 11 iulie 2012, Consiliul Concurenței este o autoritate publică autonomă, responsabilă

față de Parlament, ce asigură aplicarea și respectarea legislației din domeniul concurenței, ajutorului de stat și publicității în limitele competenței sale. Consiliul Concurenței este investit cu putere de decizie, de reglementare, de interdicție, de intervenție, de inspecție și de sancționare, în limitele stabilite de legislație.

Potrivit art. 46 alin. (1) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, plenul Consiliului Concurenței adoptă următoarele acte administrative: decizii, dispoziții, prescripții și hotărâri, care se expun în scris și se semnează de președintele Consiliului Concurenței sau, în absența acestuia, de vicepreședintele desemnat.

Conform art. 47 alin. (1) din Legea concurenței, deciziile și prescripțiile Consiliului Concurenței, precum și ordinele prevăzute la art. 56 alin. (1) pot fi atacate, în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea acestora de către părți, nemijlocit în instanța de contencios administrativ competentă, fără a fi necesară depunerea unei cereri prealabile.

În baza art. 67 alin. alin. (1)-(3) din Legea concurenței, (1) individualizarea amenzilor prevăzute de prezenta lege se efectuează ținând seama de gravitatea și durata faptei. (2) Stabilirea cuantumului amenzii se face prin determinarea nivelului de bază al acesteia, care se va majora în cazul existenței circumstanțelor agravante și se va reduce în cazul existenței circumstanțelor atenuante. (3) Pentru determinarea nivelului de bază al amenzii, ca bază de calcul se ia cifra totală de afaceri realizată de întreprindere în anul anterior sancționării.

În conformitate cu prevederile art. 71 din Legea concurenței, Plenul Consiliului Concurenței are dreptul să aplice, prin decizie, întreprinderilor amenzi în cazul în care, în mod intenționat sau din neglijență, aceste întreprinderi: a) încalcă prevederile art. 5 și 11; b) contravin unei prescripții care dispune măsuri interimare în temeiul art. 41 alin. (3); c) nu respectă un angajament care devine obligatoriu printr-o decizie în temeiul art. 41 alin. (4); d) nu notifică o concentrare economică, definită la art. 22 alin. (1), înainte de punerea în aplicare a acesteia, cu excepția cazurilor în care sînt autorizate în mod expres în acest sens în conformitate cu art. 20 alin. (5) sau printr-o decizie adoptată în temeiul art. 20 alin. (6); e) realizează o operațiune de concentrare economică cu încălcarea prevederilor art.20 alin. (5); f) pun în practică o operațiune de concentrare economică declarată incompatibilă cu mediul concurențial printr-o decizie a Consiliului Concurenței, potrivit prevederilor art. 25 alin. (2) lit. a).

În temeiul art. 72 alin. alin. (1)-(2) din Legea concurenței, (1) nivelul de bază al amenzii pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale se determină în funcție de gravitatea și durata faptei. Nivelul de bază se obține prin înmulțirea procentului determinat în funcție de gradul de gravitate cu factorul aferent duratei încălcării. (2) La evaluarea gravității încălcării normelor materiale ale legislației concurențiale se iau în considerare, în special, natura faptei săvârșite,

ponderea în cifra totală de afaceri a vânzărilor de produse realizate de întreprindere pe piața geografică relevantă de pe teritoriul Republicii Moldova care au legătură directă sau indirectă cu încălcarea (atunci când este posibilă o astfel de estimare), cotele de piață cumulate ale tuturor întreprinderilor participante, impactul încălcării pe piață (atunci când acesta poate fi măsurat), probabilitatea ca o operațiune de concentrare economică să fi fost interzisă dacă ar fi fost notificată.

Conform art. 72 alin. (3) lit. c) din Legea concurenței, nivelul de bază al amenzii calculat pentru gravitatea faptei constituie de la 2 % până la 4 % din cifra totală de afaceri, în sensul art. 67, pentru faptele de gravitate mare: acordurile orizontale de tipul cartelurilor dure; încălcările prevăzute la art. 71 lit. d), e) și f) referitoare la operațiuni de concentrare economică în privința cărora Consiliul Concurenței, în urma desfășurării unei investigații, poate adopta o decizie prin care va declara operațiunea de concentrare economică incompatibilă cu mediul concurențial; încălcările prevăzute la art. 11 care au avut consecințe deosebit de grave pentru piață, producând efecte pe zone întinse ale acesteia.

Potrivit art. 73 din Legea concurenței, (1) nivelul de bază al amenzii pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale poate fi majorat sau redus cu un procent cuprins între 5 % și 10 % din cuantumul nivelului de bază stabilit în conformitate cu art. 72 pentru fiecare circumstanță agravantă ori atenuantă constatată. În cazul circumstanțelor agravante menționate la alin. (2) lit. a) din prezentul articol, nivelul de bază va fi majorat cu un procent cuprins între 10 % și 25 % pentru fiecare astfel de încălcare constatată de Consiliul Concurenței. (2) Circumstanțe agravante care determină majorarea nivelului de bază pot fi: a) continuarea sau repetarea de către o întreprindere a unei încălcări identice sau similare după ce Plenul Consiliului Concurenței a constatat că această întreprindere a încălcat dispozițiile art. 5 sau 11; b) continuarea deliberată a încălcării în cursul desfășurării investigației în cazurile referitoare la cartelurile dure; c) refuzul de a coopera cu Consiliul Concurenței sau obstrucționarea acestuia în desfășurarea investigațiilor; d) rolul de conducător sau de instigator la încălcare. Se iau în considerare măsurile întreprinse pentru a constrânge alte întreprinderi să participe la încălcare și/sau măsurile de retorsiune întreprinse împotriva altor întreprinderi cu scopul de a impune comiterea încălcării; e) natura instituționalizată a cartelului dur. (3) Circumstanțe atenuante care determină reducerea nivelului de bază pot fi: a) furnizarea de către întreprindere a dovezilor de încetare a comiterii încălcării de la primele intervenții ale Consiliului Concurenței. Circumstanța atenuantă în cauză nu se aplică acordurilor sau practicilor de natură secretă (în special cartelurilor dure); b) furnizarea de către întreprindere a dovezilor că participarea sa la încălcarea săvârșită este extrem de redusă și că, în cursul perioadei în care a fost parte la încălcare, în mod efectiv, a evitat punerea în aplicare a acesteia, adoptând un comportament concurențial corect pe piață; c)

colaborarea efectivă a întreprinderii cu Consiliul Concurenței în afara domeniului de aplicare a politicii de clemență și dincolo de obligația sa legală de a coopera; d) autorizarea sau încurajarea comportamentului anticoncurențial al întreprinderii de autorități publice ori de legislația existentă; e) dovada făcută de întreprindere privind faptul că încălcarea a fost comisă din neglijență. (4) Lista circumstanțelor atenuante menționate la alin. (3) nu este exhaustivă. (5) Consiliul Concurenței va lua în considerare necesitatea de a majora amenda pentru a depăși câștigurile ilicite realizate ca urmare a încălcării săvârșite, atunci când este posibilă estimarea acestui quantum, însă nu mai mult decât nivelul maxim stabilit la alin. (7). (6) În cazul încălcărilor prevăzute la art. 71 alin. (1) lit. a), dacă, după primirea raportului de investigație și exercitarea dreptului de acces la dosar sau în cadrul audierilor, întreprinderea recunoaște în mod expres săvârșirea faptei anticoncurențiale, aceasta va fi reținută ca circumstanță atenuantă sub forma colaborării în cadrul procedurii de investigare a cazului și va determina diminuarea cuantumului amenzii cu un procent cuprins între 10 % și 25 % din nivelul de bază determinat potrivit prevederilor art. 72. La determinarea procentului cu care se va reduce nivelul de bază ca urmare a recunoașterii faptei, Consiliul Concurenței va avea în vedere, de la caz la caz, faptul că întreprinderea a recunoscut total sau parțial fapta constatată în raport. În caz de recunoaștere parțială, Consiliul Concurenței poate refuza acordarea reducerii, dacă recunoașterea este considerată insuficientă și nu denotă asumarea de către întreprindere a faptelor comise. (7) Atunci când, în urma aplicării criteriilor de individualizare, nivelul maxim stabilit la art. 72 alin. (3) este depășit, amenda va fi redusă până la un nivel maxim de 5% din cifra totală de afaceri, în sensul art. 67.

În baza art. 78 din Legea concurenței, (1) deciziile prin care Plenul Consiliului Concurenței a aplicat o amendă sau o penalitate cu titlu cominatoriu pot fi contestate la judecătorie. (2) Instanțele menționate la alin. (1) pot reduce sau majora amenzile sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate, iar în cazul în care constată că decizia privind constatarea încălcării și/sau aplicarea amenzii sau a penalității este neîntemeiată și/sau este adoptată cu încălcarea procedurii, acestea pot anula amenzile sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate.

La caz, Colegiul civil reține că S.C. „Dighiva” S.R.L a recunoscut existența în acțiunile sale a semnelor componente anticoncurențiale imputate de Consiliul Concurenței, reglementate expres de art. 5 alin. (1) și alin. (3) lit. d) Legea concurenței care prevede, că sunt interzise, fără a fi necesară o decizie prealabilă în acest sens, orice acorduri între întreprinderi sau asociații de întreprinderi, orice decizii ale asociațiilor de întreprinderi și orice practici concertate (denumite în continuare acorduri) care au ca obiect sau efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței pe piața Republicii Moldova sau pe o parte a acesteia. Acordurile anticoncurențiale sunt, în special, cele îndreptate spre participarea cu

oferte trucate la licitații sau la orice alte forme de concurs de oferte. Însă, reclamanta contestă mărimea amenzii aplicate de către Consiliul Concurenței în privința în privința sa.

Totodată instanța de apel reține că în motivarea deciziei contestate Plenul Consiliului Concurenței a indicat cert despre lipsa unor circumstanțe atenuante și/sau agravante și a aplicat amenda maximă stabilită pentru componența anticoncurențială incriminată reclamantei în mărime de 4 % din cifra totală de afaceri realizată în anul 2017, cu aplicarea factorului 1,2.

Instanța de apel reține ca întemeiată concluzia primei instanțe care a conchis că deși nu a constatat circumstanțe agravante în acțiunile reclamantului a aplicat sancțiunea maximă prevăzută de art. 72 alin. (3) lit. c) Legea concurenței, totodată, deși nu a identificat circumstanțe atenuante instanța a constatat existența acestora și anume recunoașterea de către reclamant a încălcărilor admise, poziție sinceră față de pârât și transparență în acțiuni, acțiunile au survenit în anii 2013-2014 și nu au mai fost repetate ulterior.

Subsecvent, Colegiul civil respinge ca neîntemeiate afirmațiile invocate în cererea de apel precum că reclamantul-intimat nu și-a recunoscut vina expres privind încălcările admise pe parcursul investigării cauzei, or însăși actele întocmite în cadrul controlului efectuat de către reprezentanții Consiliului atestă contrariul, și anume: procesul-verbal privind efectuarea inspecției la sediul S.C. „Dighiva” S.R.L. din 18 ianuarie 2018 în care este indicat, că pe parcursul derulării inspecției nu s-a constatat existența opoziției la efectuarea integrală a acesteia, fiind permis accesul în toate amplasamentele vizate de inspecție și fiind furnizate toate documentele solicitate de colaboratorii Consiliului Concurenței; explicația administratorului S.C. „Dighiva” SRL, Diaconu Ghenadie din 18 ianuarie 2018 care recunoaște că în perioada anilor 2013-2014 a avut relații de colaborare cu companiile S.C. „Astarn-Design” S.R.L. și „Adrimob-Lux” S.R.L.; procesul-verbal cu privire la interviuare a administratorului S.C. „DIGHIVA” S.R.L., Diaconu Ghenadie din 06 februarie 2018; procesul-verbal de interviuare a Elenei Diaconu din 09 octombrie 2018; manager designer a S.C. „DIGHIVA” S.R.L.; scrisoarea S.C. „Dighiva” S.R.L. prin care informează Consiliul Concurenței privitor la veniturile și beneficiile obținute în urma licitațiilor publice organizate de către instituția „EMP Management Durabil POP”; scrisoarea S.C. „Dighiva” S.R.L. prin care informează Consiliul Concurenței privitor la cifra de afaceri realizată de întreprindere pe parcursul anului 2017; cererea S.C. „Dighiva” S.R.L. prin care se solicită Consiliului Concurenței adoptarea unei hotărâri în vederea acordării clemenței.

Totodată, Colegiul civil reține ca juste concluziile primei instanțe, care a conchis faptul că Plenul Consiliului Concurenței nu a justificat într-o manieră explicită, consistentă și plauzibilă necesitatea aplicării amenzii în mărimea maximă

stabilită, nu a oferit o apreciere multiaspectuală chestiunilor relevante ale speței ce vizează individualizarea sancțiunii, în lipsa unor circumstanțe agravante și atenuante sau altor elemente definitorii în acest sens a sancționat reclamantul cu cea mai dură proporție pecuniară punitivă conferită de lege, împrejurări ce denotă arbitrariu în conduita pârâtului.

Subsecvent, instanța nu poate reține ca întemeiate nici afirmațiile invocate de către apelant, precum că fapta imputată reclamantei S.C. „Dighiva” S.R.L. este de gravitate mare și din aceste considerente a și fost aplicată sancțiunea maximă, deoarece însăși încadrarea în categoria respectivă a faptei nu determină aplicarea plafonului maxim al sancțiunii, ci doar atunci când componența anticoncurențială este însoțită de alte semne relevante pentru individualizarea sancțiunii în sensul micșorării sau majorării cuantumului ei.

Mai mult ca atât, se reține că la 27 martie 2019 SRL ”Deghiva” a achitat amenda satabilită prin hotărîrea instanței de fond în mărime de 170 378, 95 lei, fapt care demonstrează în plus recunoașterea de către persoana juridică a încălcărilor admise.

Totodată instanța reține următoarele.

Conform art. 84 din Legea concurenței, (1) clemența este recompensa acordată de Consiliul Concurenței pentru cooperarea întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi cu Consiliul Concurenței, în cazul în care acestea sunt sau au fost parte a unui acord anticoncurențial. (2) Politica de clemență nu se aplică acordurilor orizontale sau verticale care, conform legii, pot fi exceptate de la interdicția prevăzută la art. 5 alin. (1). (3) Întreprinderile și asociațiile de întreprinderi pot obține imunitate la amendă sau reducerea cuantumului acesteia dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege. (4) Orice declarație înaintată de o întreprindere Consiliului Concurenței în scopul beneficiii de clemență face parte integrantă din dosarul cauzei, dacă întreprinderii respective i se acordă clemența de către Consiliul Concurenței. Aceasta nu poate fi divulgată sau utilizată în alte scopuri decât pentru aplicarea art. 5. (5) Accesul la explicații este acordat doar părților implicate, cu condiția ca acestea să se angajeze, împreună cu reprezentanții împuterniciți legal care primesc acces în numele lor, să nu facă copii, prin mijloace mecanice sau electronice, ale oricăror informații din explicațiile la care este acordat accesul. Aceste persoane trebuie să asigure faptul că informațiile obținute din explicație vor fi utilizate doar pentru scopurile menționate la alin. (4). Alte persoane, precum autorii plângerilor, nu au acces la explicații. Consiliul Concurenței va considera că acest tip de protecție specifică nu se mai justifică din momentul în care solicitantul dezvăluie unor terțe persoane conținutul cererii. (6) Consiliul Concurenței nu poate lua nicio decizie în ceea ce privește oportunitatea acordării imunității condiționate sau oportunitatea recompensării vreunei solicitări de clemență în cazul în care se constată că

solicitarea se referă la încălcări care depășesc termenul de prescripție de 5 ani prevăzut la art. 81, deoarece o astfel de cerere nu ar mai avea obiect.

Potrivit art. 85 din Legea concurenței se reglementează exonerarea de la aplicarea amenzii pentru încălcarea prevederilor art. 5 alin.(1), delimitând două tipuri de imunitate la amendă: de tip A (art. 86) și de tip B (art. 87).

În baza art. 90 din Legea concurenței, (1) orice întreprindere sau asociație de întreprinderi care dorește să solicite imunitate la amendă trebuie să se adreseze Consiliului Concurenței. (2) Întreprinderea sau asociația de întreprinderi poate beneficia de clemență dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții: a) cooperează în mod real, total, continuu și prompt cu Consiliul Concurenței pe parcursul întregii proceduri de investigație, adică: furnizează Consiliului Concurenței toate informațiile relevante și elementele probatorii de care dispune sau ar trebui să dispună referitoare la încălcarea suspectată; rămâne la dispoziția Consiliului Concurenței pentru a răspunde oricărei solicitări care ar putea contribui la stabilirea faptelor în cauză; nu distruge, nu falsifică și nu ascunde informații relevante ori elemente probatorii referitoare la presupusul acord; și nu dezvăluie existența cererii pentru clemență sau conținutul acesteia înainte ca Consiliul Concurenței să transmită raportul de investigație părților, cu excepția cazului în care Consiliul Concurenței a stabilit altfel; b) a încetat, la solicitarea Consiliului Concurenței, implicarea în presupusul acord; c) nu a dezvăluit intenția sa de depunere a unei cereri pentru clemență sau elemente ale cererii.

Conform art. 92 din Legea concurenței, (1) o întreprindere sau asociație de întreprinderi care dorește să beneficieze de reducerea cuantumului amenzii conform art. 89 alin. (2) trebuie să înainteze o cerere Consiliului Concurenței și să prezinte suficiente elemente probatorii ale presupusului acord. Orice furnizare voluntară a unor elemente probatorii către Consiliul Concurenței, de natură a fi luată în considerare pentru a beneficia de tratamentul favorabil prevăzut la art. 89, trebuie să fie clar identificată la momentul transmiterii ca făcând parte dintr-o solicitare pentru reducerea cuantumului amenzii. (2) Consiliul Concurenței confirmă în scris primirea cererii pentru reducerea cuantumului amenzii și fiecare furnizare ulterioară de elemente probatorii, indicând data și ora exactă a fiecărei furnizări. Consiliul Concurenței nu se pronunță asupra unei cereri pentru reducerea cuantumului amenzii înainte de a lua o decizie cu privire la o cerere existentă pentru imunitate condiționată la amendă referitoare la aceeași încălcare. (3) În cazul în care Consiliul Concurenței ajunge la concluzia preliminară că elementele probatorii prezentate de întreprindere sau asociația de întreprinderi aduc o contribuție suplimentară semnificativă conform art. 89 alin. (2) și (3) și că întreprinderea sau asociația de întreprinderi a îndeplinit condițiile prevăzute la art. 90 alin. (2) și la alin. (1) al prezentului articol, acesta informează în scris întreprinderea sau asociația de întreprinderi cu privire la posibilitatea de a reduce

cuantumul amenzii conform art. 89 alin. (7), dar nu mai târziu de data la care raportul de investigație este transmis părților implicate. În cadrul aceleiași perioade de timp, Consiliul Concurenței informează în scris întreprinderea sau asociația de întreprinderi, dacă ajunge la concluzia preliminară că respectiva întreprindere sau asociație de întreprinderi nu poate beneficia de reducerea cuantumului amenzii. (4) În deciziile pe care le emite la finalizarea procedurii de investigație, Consiliul Concurenței va evalua situația finală a fiecărei întreprinderi sau asociații de întreprinderi care a înaintat o cerere pentru reducerea cuantumului amenzii și va determina: a) dacă elementele probatorii furnizate de către întreprindere sau asociația de întreprinderi aduc o contribuție suplimentară semnificativă în raport cu elementele probatorii aflate deja în posesia Consiliului Concurenței; b) dacă au fost îndeplinite condițiile prevăzute la art. 89 alin. (2); c) nivelul exact al reducerii de care beneficiază întreprinderea sau asociația de întreprinderi conform art. 89 alin. (7). (5) În cazul în care Consiliul Concurenței constată că întreprinderea sau asociația de întreprinderi nu a îndeplinit condițiile prevăzute la art. 89 alin. (2), aceasta nu va beneficia de clemență.

În speță, instanța reține că S.C. „Dighiva” S.R.L. la data de 19 octombrie 2018, după remiterea Raportului de investigație de către Consiliul Concurenței, a depus cerere prin care a solicitat să fie aplicată în privința sa politica de clemență.

Totodată deși cererea a fost depusă, la examinarea cazului și adoptarea deciziei nr. DA-15/16-87 din 20 decembrie 2018 Plenul Consiliului Concurenței nu a examinat cererea depusă, deși conform prevederilor legale ultimul este competent să examineze cererile referitoare la aplicarea politicii de clemență și la depunerea cererii, chiar și neîntemeiate, Plenul Consiliului Concurenței este obligat să o examineze conform procedurii stabilite și să se expună în forma stabilită de lege.

Corespunzător, în circumstanțele enunțate, instanța constată, că cererea privind aplicarea politicii de clemență nici nu a fost examinată de organul competent Plenul Consiliului Concurenței.

Referitor la pretenția cu privire la obligarea Consiliului Concurenței să reducă amenda aplicată față de ea pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale, în cuantum cuprins între 30% și 50%, față de nivelul care i-a fost aplicat în mod normal, în baza pct. 2 al Deciziei Plenului Consiliului Concurenței Nr. DA-15/16-87 din 20 decembrie 2018, corespunzător prevederilor stipulate în art. 78 alin. (2), art. 89 alin. (7) lit. a) din Legea concurenței, instanța de fond just a ajuns la la concluzia de a respinge pretenția, or în circumstanțele speței era în drept să conteste inacțiunea pârâtului la examinarea cererii privind aplicarea politicii de clemență.

În consecință, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Comisia a menționat că „... art. 6 § 1 al

Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată la caz a normelor de drept material sau procedural de către instanțe.

Din considerentele menționate, Colegiul civil consideră necesar de a respinge apelul declarat de reprezentantul Consiliului Concurenței, Cristina Melin împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 25 martie 2019.

Conform art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

În acest sens, Colegiul consideră oportun de a relata prevederile art. 94 alin. (1) CPC, care reglementează că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârîtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin urmare, Colegiul reține că partea care a avut câștig de cauză nu a solicitat încasarea cărorva cheltuieli de judecată.

În baza art. art. 240 alin.(1) lit.a), 258 din Codul Administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E:

Se respinge apelul declarat de reprezentantul Consiliului Concurenței, Cristina Melin împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 25 martie 2019, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SC „Dighiva” SRL împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea parțială a actului administrativ.

Decizia cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data notificării deciziei motivate.

Președintele completului,
Judecător

Anatolie Minciuna

Judecători:

Victoria Sîrbu

Viorica Mihaila